

MATERIÁLY

IX MEZINÁRODNÍ VĚDECKO-PRAKTICKÁ KONFERENCE

DNY VĚDY – 2013

27.03.2013 - 05.04.2013

Díl 19
Pedagogika

Praha
Publishing House
«Education and Science» s.r.o.

Література:

1. Дідук Г. І. Навики дискусійного мовлення. – Тернопіль, 2002.
2. Michael Swan, Catherine Walter. How English works: a grammar practice book. – Oxford. – 2004.
3. Науково-освітній потенціал нації: погляд у ХХІ сторіччя / Авт. кол.: В. Литвин (кер.), В. Андрущенко, А. Гуржій та ін.. – К.: Навч. книга, 2004. Кн.:2: Освіта і наука: творчий потенціал державо-культуротворення. – 2004.

Канд. пед. наук, О.Т. Марків

*Національний педагогічний університет імені М.П. Драгоманова,
кафедра журналістики, Київ, Україна*

РОЛЬ ЕЛЕКТРОННИХ НАУКОВИХ ЖУРНАЛІВ У СУЧАСНІЙ ОСВІТІ

Головною тенденцією розвитку інформаційного суспільства є органічне поєднання академічної та вузівської науки. Посередником і зв'язуючим елементом цього діалогу був і залишається науковий журнал – основне оперативне джерело нової інформації про досягнення науки і техніки, що сприяє прискоренню науково-технічного прогресу. Тобто, в соціології комунікації він справляє науково-комунікативну та інформативну функції.

З розвитком інформаційних технологій початку ХХІ ст. розкриваються якісно нові можливості використання результатів передових досліджень академічної еліти України у навчальному процесі завдяки створенню аналогів друкованої наукової періодики – електронних наукових журналів.

Важливо окреслити місце і роль електронного наукового видання у навчальному процесі сучасного університету та охарактеризувати показники його якості.

Електронні журнали вивчають Я. Горбунко, А. Бессараб, І. Антоненко, О. Антопольський, О. Баркова, В. Копанєва, Н. Литвинова, Н. Мамедова, О. Сокур, Т. Ярошенко та ін.

За даними ЮНЕСКО на сьогоднішній день у всьому світі виходить близько 100 тисяч наукових журналів, при чому з електронними базами даних. Тому такі джерела стали найбільш «цитованими» в університетському навчанні. Адже, за умови дотримання ГОСТівських параметрів, публікації на віртуальних сторінках визнаються як наукові, мають рекомендації статусних експертів, містять достовірні факти і результати наукової рецепції, і отже, можуть бути зарекомендовані Міністерством при наданні наукових ступенів і звань.

У контексті сказаного доречно навести визначення в аспекті електронного наукового журналу, подане Т. Ярошенко: джерело наукової інформації та засіб наукової комунікації, що є закінченим електронним ресурсом, яке вміщує групу

електронних документів (статей), які пройшли редакційно-видавничу обробку (для наукових журналів і процедури рецензування), і мають вихідні відомості, призначені для довготривалого зберігання, розповсюдження у незмінному вигляді, всі копії якого відповідають оригіналу. [3]. Електронне наукове фахове видання – документ, інформація в якому подана у формі електронних даних, що пройшов редакційно-видавниче опрацювання, призначений для поширення у незмінному вигляді, має вихідні відомості та внесений до затверджених ВАК України переліків наукових фахових видань, в яких можуть публікуватися результати дисертаційних робіт на здобуття наукових ступенів доктора і кандидата наук і на які можна посилатися у наукових статтях і дисертаціях. [2].

Здебільшого електронні наукові (і наукові фахові) журнали мають ряд визначальних ознак: є самостійним електронним виданням, що за природою основної інформації є мультимедійним і містить інформацію переважно текстову й забезпечену відповідними програмними засобами; відповідно до цільового призначення – це інформаційний продукт, що містить відомості про теоретичні й (або) експериментальні дослідження, а також науково підготовлені до публікації інформаційні документи; за технологією розповсюдження – може бути комбінованого поширення, яке може використовуватися і як мережеве електронне видання (доступне потенційно необмеженому колу користувачів через телекомунікаційні мережі), і як локальне електронне видання, призначене для локального використання; за характером взаємодії користувача й електронного видання – є детермінованим електронним виданням, параметри, зміст і спосіб взаємодії з яким визначені видавцем і не можуть бути змінені користувачем та інші.

Оскільки, вимоги до нинішнього викладання, яке має поєднуватися з процесом дослідження, а навчання – носити характер дослідницької діяльності, шляхи інтегрованості матеріалів наукових електронних видань у університетську освіту очевидні. Викладачі-науковці використовують потужні сучасні електронні інформаційні ресурси своїх колег, а також самі, вивчаючи навчальний процес зсередини, оформлюють дослідження в наукові статті й розміщують їх у мережеві наукові журнали (їх доступність і за ціновим принципом, і за оперативністю зрозуміла). Це дає змогу поєднати українських науковців та тих, хто цікавиться наукою, незалежно від місця роботи в Україні чи за кордоном.

Щодо студентів, то стимулювання їхньої дослідницької роботи передбачене сучасними навчальними планами, включенням елементів науково-дослідної роботи до аудиторних занять, курсових, дипломних робіт, створенням студентських наукових проблемних груп та проведенням студентських науково-практичних конференцій. Як засвідчує статистика, саме студентство найбільше користується Інтернетом, і розміщення наукової статті в мережевому журналі у відкритому доступі підвищує індекс цитування їх у «паперових» посиланнях на неї у чотири – п'ять разів!

Отже, електронні наукові журнали здатні оптимізувати процес зближення наукової комунікації до навчання і виконуються серед інших такі завдання: за-

безпечення оперативності і повноти задоволення інформаційних потреб у знаннях, якої не могло бути в еру друкованих журналів; масштабніше ознайомлення молоді з науковою елітою нації та її здобутками; сприяння молодим науковцям у просуванні та популяризації новаторських ідей та результатів; стимулювання дослідницького пошуку студентів при підготовці до занять через спрощені можливості пошуку необхідної інформації в Інтернеті; популяризація наукової діяльності серед школярів і вчителів, студентів і викладачів; збір свіжої інформації про розвиток світової науки та отримання статистичних даних.

Можливість контакту з електронними науковими журналами забезпечується такими способами, які власне, і визначають поділ їх на типи: журнали, які мають власні сайти й дають можливість користувачам доступу до електронних копій статей; наукові журнали та збірники наукових праць, які зареєстровані у ВАК як фахові, які в мережі Інтернет представлені повнотекстовими електронними копіями; журнали, які не мають власних сайтів, але в мережі можна ознайомитися з їх повнотекстовими електронними копіями або їх змістом; часописи, які представлені на сайті Національної бібліотеки імені В.Вернадського.

Якість наукових електронних видань з редакторського погляду на зовнішню структуру визначається наявністю бібліографічної служби й пошукової системи, що дозволяє вести тематичний пошук відразу в усьому архіві; щодо інформаційної складової – містити нову науково-технічну інформацію з достовірним цитуванням, науковими результатами, спеціальною термінологією; щодо оформлення – ретельно відпрацьовані елементи службової частини: передмова, вступна стаття, примітки і коментарі, система покажчиків, бібліографічний опис.

На сьогодні стрімкий розвиток електронних журналів, їхні безумовні переваги здатні забезпечити їм пріоритетну роль в освіті як засобу зближення академічного потенціалу до університетського навчання.

Література:

1. Коммуникативные стратегии информационного общества : тр.2-й междунар. науч.-теорет. конф., 21–23 окт. 2009 г. / СПб. : Изд-во Политехн. ун-та, 2009. – 384 с.

2. Положення про електронні наукові фахові видання : затверджено наказом МОН України від 30.09.2004 р. № 768/431/547.

3. Ярошенко Т. Наукові комунікації XXI століття: електронні ресурси для науки та освіти України [Електронний ресурс] / Т. Ярошенко. – Режим доступу: http://www.ekmair.ukma.kiev.ua/bitstream/123456789/100/1/Yaroshenko_Nauko_vi_komunikacii2.pdf.

OBSAH

PEDAGOGIKA

MODERNÍ VYUČOVACÍ METODY

Химай Н.І. Місце двостороннього перекладу в системі класифікації видів перекладу і вправи, спрямовані на його розвиток.....	3
Бешенцева О.А., Маракіна Л.Д. Співробітництво викладача та іноземних студентів під час навчання хімії на підготовчому факультеті ХНАДУ.....	5
Бешенцева О.А., Маракіна Л.Д. Організація самостійної роботи студентів під час вивчення хімії.....	7
Бодруг Н.А. Творчість – одна з передумов становлення педагога-майстра.....	10
Долотцева В.В. Вплив активних методів навчання на розвиток молодших школярів.....	14
Маланюк Н.М. Евристичний підхід в навчанні математики.....	16
Досанова А.Ж., Мукушева Г.Б. Жазбаша тіл дамыгудың өзіндік ерекшеліктері	20
Нурмухамедова Т.К. Организация учебного процесса на основе модульного обучения при изучении дисциплины «Охрана труда	23
Зарівна О.Т. Спілкування іноземною мовою – чинник якості сучасної освіти	25
Марків О.Т. Роль електронних наукових журналів у сучасній освіті	28
Адырбекова Ұ.Н., Адырбеков Д.Н. Дене тәрбиесінің салауатты өмір бейнесін қалыптастырудағы маңыздылығы	31
Оразбаев Е.Д., Қойшыбаев А.Б., Тұрсынбаев Б. Болашақ мұғалімдерді дене мәдениетіне ұлттық деңгейде дайындаудың құзырлығы.....	34
Абуов Е.М. Болашақ дене мәдениеті мамандарының кәсіби құзырлығын даярлау негізі	39
Мораш В.А., Трапезников Е.В., Отинова И.В. Методы обучения работе с текстовым процессором Microsoft Word в старших классах	44
Трапезников Е.В., Шевчук О.В., Сатанова А.А. Компетентностный подход в процессе обучения информатике.....	46
Давыденко С.А., Трапезников Е.В., Отинова И.В. Методика обучения графическому редактору Adobe Photoshop в профильном курсе информатики.....	49
Горбач Д.О., Трапезников Е.В., Ушакова Е.В. Методика проведения элективного курса «Visual Basic» для учащихся старших классов общеобразовательной школы.....	52
Жунисова Н.А., Әбдіхалыкова Р. Ұлттық мәдениеттің негізі – ұлттық өнер	54

Мальцева И.В. Использование методов активного обучения в курсе английского языка.....	58
Лубянова О.В. Інноваційні тенденції формування у майбутніх фахівців з інформаційних технологій англомовної писемної комунікативної компетенції	60

SOCIÁLNÍ PEDAGOGIKA

Рахымбеков А.Ж., Қойшыбай М.Б. Вопросы семейного воспитания	63
Куйбіда А.С. Казкотерапія як метод психологічної допомоги дітям	65
Булычева А.А., Яковлева С.К. Проектная деятельность библиотек в новой информационной среде республики мордовия	68